

Uvodnik

Frontartikolo

Tokratna številka Informacij / Informoj je v glavnem namenjena zapisu dogodkov iz sredine tega leta. Ne glede na maloštevilnost aktivnih esperantistov v Sloveniji pa se vseeno nekaj dogaja. Veliko je tudi prometa po elektronski pošti in podobnih oblikah komuniciranja. Spodbudno je, da je na spletni straneh našega gibanja opaziti novice in prispevke veliko pogosteje kot prejšnja leta. Esperantsko gibanje v Sloveniji trenutno predstavlja pet delujočih organizacij, ki imajo tudi nekaj mednarodnih povezav (Trst, Reka, Zagreb, UEA, EEU itd.). Načrtovano posvetovanje o prihodnosti esperanta pri nas oktobra letos bo verjetno pozitivno prispevalo k dodatni oživitvi gibanja, čeprav gospodarske in družbene razmere niso ugodne. Glavni tvorci in vlečni konji esperantskega gibanja s(m)o prej ko slej »geesperantistoj«. *IO ZES*

Iz dejavnosti ZES

El la agado de SIEL

Posvet o prihodnosti esperanta pri nas

Vse zainteresirane vabimo na posvet v Brežice, ki bo 12. oktobra 2013 od 10. ure dalje v gostilni »Les« na Čatežu ob Savi.

Predlagane teme:

- Zakaj esperanto pri nas in sedaj?
- Kdo je esperantist/-ka?
- Ali rabimo organiziranost?
- Kje in kako spoznavati esperanto?
- Predstavitev nastanka in dejavnosti KEP / EKP.

Priporočeno gradivo:

- Teorija razširjanja novosti, aplicirana na esperanto (Informacije / Informoj, januar in april 2013)
- Statut ZES (Informacije / Informoj, april 2012)
- Razmišljanje o obetih za prihodnost esperantskega gibanja v Sloveniji (Informacije / Informoj, januar in april 2013)
- Praški manifest
- Izjava ZES (Informacije / Informoj, januar 2013).

Gostilna bo pripravila cenejše menijsko kosilo ter hrano in pijačo po izbiri. *IO ZES*

17a Esperanto-Konferenco de Alp-Adrio

Izola – Slovenio, 1-2 junio 2013

Kontribuo por posttagmeza diskuto (assembleo) de AA-Konferenco

Okaze, ke mi pro malsano ne povos partopreni diskuton, mi skribe sendas mian opinion pri AA-Konferencoj kaj nia E-aktiveco. Se mi partoprenos, eblos klarigi pli detale kaj konkrete. Salutojn - Janez

Lastatempe aperas demando pri senco de nia laboro kadre de AA-regiono. Mi opinias, ke nia kunlaboro kadre de AA estas nepre necesa. Tion mi argumentas kun almenaŭ tri aspektoj:

1. Formala ekzisto de AA-regiono post plilarĝigo de EU estas malpli forta, sed ĝi formale ekzistas kun kompleta strukturo, enhavo kaj personoj (rigardu dokumenton en Internet!). AA-regiono fakte ligas regionojn de 5 ŝtatoj kun 5 diversaj kulturoj kaj 5 lingvoj. Tia situacio en tiel malgranda geografia regiono estas malofta kaj tial aparte interesa por nia E-movado!
2. Nia movado jam ĝis nun unue kiel Trilanda renkontiĝo (A, I, J) havis 18 renkontojn (fotodokumentoj en Wiena muzeo) kaj nun kiel AA-konferenco ankaŭ havas 17 renkontojn. Do entute ni kunlaboras tiusence jam dum pli ol 40 jaroj! Antaŭ jaroj, kiam ni estis pli aktivaj, ni registris en AA-regiono pli ol 30 E-societojn, sed hodiaŭ aktivas duono da ili. Ankaŭ kelkaj esceptaj projektoj jam ni realigis – ekzemple PDE instruadon dum tri jaroj kun 800 gelernantoj en kvin ŝtatoj kun 26 lernejoj (1970- 72).
3. Hodiaŭ ni vidas en la mondo, en Eŭropo kaj en niaj ŝtatoj seriozan politikan, ekonomian kaj kulturan krizon. En serĉado de pli demokrata estonto kaj konsiderante geografian AA-situacion, ankaŭ nia movado havas unikan eblecon prezenti nian proponon ! Sed tio kompreneble de ni postulas realan

pritakson de nia movado, klaran prezenton de nia propono kaj certe novajn labormetodojn. Ĉu ni, kiuj nun estas aktivaj en E-movado, kapablas tion pridiskuti kaj tiucele kunlabori? Demando do estas kapablo de nia movado, kaj ne neceso de nia laboro en AA-regiono!

29-an de majo 2013

Janez Zadavec, Ljubljana

Iz dejavnosti ETD

El la agado de ETS

Poroĉilo o udeležbi na 17. konferenci Alpe-Jadran v Izoli, 1. junija 2013

Konferenco s konferenčno temo »Izola, mirno sožitje treh kultur« je na podlagi lastne pobude organizirala Fani Rižnar iz Izole s pomočjo lokalnih dejavnikov in TEA iz Trsta. IO ZES in ETD sta kljub nasprotovanju

načinu prijave za organiziranje konference (brez predhodnega posvetovanja in pooblastila) ponudila pomoč pri pripravi strokovnega dela konference, za logistično pripravo dogodka pa nista imela na razpolago dovolj sredstev in oseb. Prispevke na konferenčno temo so ponudili še nekateri posamezniki iz Slovenije, vendar niso

bili povabljeni v program konference. Kljub slabemu sodelovanju in zameri s strani Fani Rižnar pa smo zagotovili primerno udeležbo na dogodku.

Konferenco se je udeležilo 6 članov ETD Ljubljana (Nika Rožej, Fani Rižnar, Meta Duhovnik, Ostoj Kristan in Milan Škrli s soprogo) in 4 člani Kluba esperan-

tistov Posavja (Anton in Reneja Mihelič, Ivana Vatovec, Rudi Mlinar) ter Janez Jug za ZES. Žal ni bilo med udeleženci nobenega predstavnika esperantskih klubov iz Maribora in nobenega esperantista iz Izole, Pirana ali

Kopra. Iz tujine so bili najbolj številni Tržačani, iz Hrvaške so bili prisotni predstavniki HSE / KEL iz Zagreba in esperantskega društva iz Reke, za vzorec pa so bili udeleženi še Avstrijci z Dunaja in Madžari ter gostje iz Nemčije oz. Bavorske. Skupaj je bilo okoli 30 udeležencev, verjetno bo v uradnem biltenu konference objavljeno bolj podroben seznam vseh udeležencev.

Za otvoritev so kratke pozdravne govore prispevali Edvige Tantin-Ackermann v imenu organizacijskega odbora, župan Izole Igor Kolenc ter predsedniki ali zastopniki udeleženih zvez in društev. Fani Rižnar je predstavila Izolo kot turistični cilj ter naravno in kulturno zanimivost.

Temu uvodu je sledil zelo zanimiv in zabaven kulturni program, ki so ga sestavljali nastopi ŽPS »Cvet v laseh« pod vodstvom Marjetke Popovski, ŽPS »Ivan Grbec« iz Šklednja pri Trstu pod vodstvom Silvane Gregorič, kant-avtorja na kitari Mefa-Misleja (pesem o izolskem pokopališču in *Bela, ciao*) ter Dareta Brezavška (Neptunove igre). Vsi nastopi so bili prilagojeni mednarodnemu esperantskemu občinstvu in konferenčni temi.

Po skupnem kosilu v piceriji *Primavera* se je popoldne konferenca nadaljevala z odprto sejo organizacijskega odbora Alpe-Jadran. Predsednica odbora Tantin-Ackermann je prikazala zgodovino konferenc od spremembe naslova iz srečanja »Treh dežel / Trilanda« v

letu 1989. Kriza teh srečanj se je začela po letu 2002, ko razen TEA nobena esperantska organizacija v regiji ni bila več pripravljena in sposobna organizirati konference. Ponovno je bilo zastavljeno vprašanje, ali naj se odbor razpusti in prekine tradicijo srečanj. Razvila se je živahna razprava, na kateri pa žal ni bila prebrana poslanica Janeza Zadavca na to temo. Zaključek razprave je bil, naj se tradicija organiziranja konferenc Alpe-Jadran ohrani, vendar v skromnejši obliki, ker je v novih razmerah težje najti sponzorje in/ali javna sredstva za ta dogodek. Za naslednje leto je bilo predlagano, da se 18. konferenca vključi kot del programa ob kongresu EEU na Reki med 5. in 11. julijem 2014. O tem mora odločiti organizator kongresa EEU. Če predlog ne bo izvedljiv, bo organizacijski odbor iskal drugačno rešitev, na primer srečanje v Brežicah ali kje v Avstriji. Ob koncu te razprave je Fani Rižnar najavila svoj umik iz organizacijskega odbora Alpe-Jadran in predlagala za naslednika Antona Miheliča. V zvezi s tem imenovanjem bo IO ZES pripravil usklajen predlog, ki ga mora potrditi skupščina ZES.

Udeleženci in izvajalci so zavzeto spremljali kulturni program

Skupinska slika udeležencev-esperantistov

Vzporedno s programom konference je bilo udeležencem omogočeno nabaviti literaturo in esperantske znamke iz zaloge ZES in ETD Ljubljana.

Boris Di Costanzo iz Opatije se je zanimal za znamke ETD

Ostali del programa 17. konference Alpe-Jadran ni bil izveden, ker je ogled mesta preprečil dež, za nedeljski izlet v Hrastovlje, Socerb ali Trst pa ni bilo dovolj interesentov.

Zaključni vtis o konferenci je mešan. Udeležba ni bila slaba, a daleč od zaželeno. Kulturni program je bil primeren in prijeten, kar velja tudi za okolje v Centru za kulturo, šport in prireditve v Izoli. Ostali logistiki bi se dalo marsikaj očitati (parkiranje, oddaljenost restavracije, ogledi), a največja pomanjkljivost je bila prazna vsebina razprave na konferenčno temo. Že logistike konference ne more izpeljati ena sama oseba, za strokovno vsebino pa je še bolj nujna vključitev izvedencev ne glede na narodnost ali stroko. Ponovno se je izkazala nepripravljenosti za sodelovanje in prilagajanje, ki razsaja pri mnogih slovenskih esperantistih. Ali sta egoizem in pretirana občutljivost skladna z domnevno odprtostjo in širokostjo esperantistov? *O.K.*

Nekaj udeležencev srečanja sodi med nove obraze

Srečanje na tromeji na Peči

V nedeljo, 8. septembra 2013 smo se začeli ob 11. uri zbirati pri lesenem znamenju na tromeji esperantisti iz treh stikajočih se držav. Vreme nam je šlo na roko, tako da pri dvournem vzponu nismo preveč trpeli, z malo sonca, malo oblakov in skoraj brez vetra. Do poldneva se nas je nabralo kar nekaj, več kot ponavadi zadnja leta: deset odraslih iz Slovenije s tremi naraščajniki, pet iz Italije in Martin Stuppnig, ki vztrajno rešuje čast avstrijskih esperantistov.

Poziranje z županom Kranjske Gore

Razgovor se je hitro razvnel, italijanski kolegi so prinesli napovedani šampanjec, v kozarce je kapnilo tudi kaj močnejšega, zraven pa domače grozdje iz Izole in prigrizki. Pri »gasilskih« posnetkih za spomin se nam je pridružil še kranjskogorski župan Jure Žerjav, ki je opazil esperantsko zastavico. Seveda smo ga tudi informirali o naši tradiciji srečanj na Peči.

Nikoli nismo vseh esperantistov uspeli zbrati na eno sliko

Gneča na Peči ni dopuščala velike zasebnosti srečanja esperantistov in dolgih pogovorov. Glasba preko ojačevalcev in godba Gorje v živo sta nas zvalili še

pred stojnice s hrano, pijačo in spominki. Za otroke in tudi odrasle je bila zanimiva krajša demonstracija polta reševalnega helikopterja. Mnogi so se leže na travnatih pobočjih prepustili prijetnim sončnim žarkom. Nekateri pa smo na poti v dolino še zavili še v planinsko koč *Tromeja* na kavo in velikanski jabolčni zavitek. *O.K.*

Gradivo o Srečku Kosovelu

V okviru priprav na izdajo knjige prevoda izbranih pesmi Srečka Kosovela v esperanto sta naša člana Metka Duhovnik in Ostoj Kristan obiskala Kosovelovo rojstno hišo v Sežani in domačijo v Tomaju. Posnela sta kopico slik za opremo knjige in se pogovarjala s skrbniki tamkajšnje Kosovelove kulturne dediščine. Delci izvirnih gradiv se nahajajo na raznih mestih, tudi na osnovni šoli v Sežani, imenovani po slavnem rojaku. Izid Kosovela v esperantu (prevajalec mag. Vinko Ošlak, lektor mag. Janez Jug) konec tega leta bo sovpadel s praznovanjem 110-letnice rojstva velikega pesnika Krasa. *O.K.*

Razgovor z vodjo knjižnice Sandro Furlan na o.š. Srečka Kosovela v Sežani

Iz dejavnosti KEP

El la agado de EKP

V novi stalni rubriki, posvečeni dejavnosti našega kolektivnega člana Kluba esperantistov Posavja, bodo prispevki, ki so jih pripravili člani kluba ali pa uredniki povzetki iz raznih dokumentov, poročil, zanimivosti itn. v zvezi z aktivnostmi KEP. KEP sicer sam intenzivno in sprotno obvešča esperantsko srenjo in svoje lokalno, pa tudi širše okolje o svojem delu.

Posavski esperantisti na mednarodni konferenci

Člani Kluba esperantistov Posavja / Esperanto-klubo Posavje, ki deluje v okviru Literarne sekcije *Beseda* pri KD Franc Bogovič, Dobova: Ivana Vatovec, Rudi Mlinar, Reneja in Anton Mihelič so se 1. junija 2013 udeležili 17. mednarodne esperantske konference Alpe-Jadran / Alp-Adrio v Izoli.

Zastopstvo KEP / EKP na konferenci (od leve: Reneja Mihelič, Ivana Vatovec, Rudi Mlinar in Anton Mihelič)

Konferenco je pripravil poseben odbor, ki ima svoj sedež v Trstu. Izvedbo konference je neposredno organizirala dolgoletna marljiva esperantistka in članica odbora konference Alpe-Jadran / Alp-Adrio za Slovenijo, gospa Fani Rižnar iz Isole.

Pred začetkom konference v Izoli

Konferenco sta najprej pozdravila izolski župan, mag. Igor Kolenc in sekretarka konference, Edvige Ackermann. Nato so sledili pozdravi predsednika Združenja za esperanto Slovenije / Slovenia Esperanto-ligo mag. Janeza Juga, predstavnikov Italije, Avstrije, Madžarske in Nemčije. Prisotne na konferenci je pozdravil tudi mag. Anton Mihelič, predsednik KEP, ki je bil pred-

lagan za novega člana odbora konference Alpe-Jadran / Alp-Adrio za Slovenijo, ker dosedanja članica Rižnarjeva zaradi osebnih razlogov končuje svoj mandat. Tako številno zastopstvo KEP / EKP na konferenci, kot tudi predlog, da postane predsednik navedenega kluba novi član odbora konference, pomenita še en prispevek k večanju prepoznavnosti kluba v esperantski in širši javnosti, s tem pa tudi k širjenju esperantskega gibanja nasploh.

Program konference je bil posvečen nekaterim kulturnim in etničnim posebnostim Isole in ožje regije. V ta namen sta tako posamezno kot tudi združeno nastopila ŽePZ / Virina kant-grupo "Cvet v laseh" / "Floro en la haroj" iz Isole, pod vodstvom Marjetke Popovski, ki je nastopila tudi solo z igranjem kitare, in ŽePZ "Ivan Grbec Škedenj" iz Škedenja pri Trstu, pod vodstvom Silvine Gregorič. Izvedli so nekaj znanih slovenskih ljudskih pesmi in pesmi svojih krajev in to v slovenskem, esperantskem in italijanskem jeziku.

Posebej zanimiva točka je bila tudi zabavna igra "Neptunove igre", ki jo je v vlogi Boga morja Neptuna, skupaj z nekaterimi udeleženci konference, izvedel v posebnem kostumu Dare Brezavšek.

Na konferenci je bil prikazan tudi skrajšani pregled zgodovine vseh dosedanjih konferenc Alpe-Jadran / Alp-Adrio in sicer od leta 1989 do 2013, na katerih so sodelovali predstavniki tako držav-članic konference kot tudi gostujoči predstavniki nekaterih držav, ki niso članice konference Alpe-Jadran / Alp-Adrio. Tako so sodelovali predvsem predstavniki Avstrije, Hrvaške, Italije, Madžarske, Slovaške in Slovenije.

Konference Alpe-Jadran / Alp-Adrio so namenjene predvsem predstavljanju kulturnih, etičnih in drugih posebnosti ter druženju in povezovanju esperantistov navedene evropske regije. Odvijajo se praviloma vsako leto, in sicer vsakič v drugi državi-članici.

Vzdušje na letošnji konferenci je bilo sproščeno, pomenilo pa je tudi še eno dragoceno priložnost za poglobljanje prijateljskih vezi med esperantisti in simpatizerji esperanta, obenem pa tudi priložnost za utrjevanje znanja tega mednarodnega jezika. A.M.

Predstavitve esperantistov iz Brežic v Črnomlju

V petek, 21. junija 2013, je v organizaciji Andragoškega centra Slovenije (ACS) in Zavoda za izobraževanje in kulturo Črnomelj (ZIK Črnomelj) potekala vseslovenska »Karavana študijskih krožkov«. Prireditelj je bila uvrščena tudi v spremljevalni program jubilejnega, že 50. Jurjevanja, najstarejšega folklornega festivala v Sloveniji.

Na »Karavani«, kjer so se predstavili številni študijski krožki iz mnogih krajev Slovenije in kjer ni manjkalo toplega sprejema, odlične organizacije, veselega druženja, pestrih spremljajočih dogodkov, je zelo uspešno nastopila tudi ekipa iz Kluba esperantistov Posavja, ki je zrasel iz predhodnega krožka »Esperantska klepetalnica« in deluje v sklopu Literarne sekcije *Beseda*, pri Kulturnem društvu »Franc Bogovič« Dobova.

Krožek je potekal v času od 4. oktobra 2012 do 24. januarja 2013 v organizaciji Ljudske univerze Krško, pod mentorstvom Antona Miheliča, ki zdaj tudi vodi že omenjeni klub esperantistov, ustanovljen 14. februarja letos.

Člani ekipe: Ivana Vatovec, Reneja Mihelič, Rudi Mlinar in Anton Mihelič so v slovenskem in esperantskem jeziku, ob esperantski zastavi, spremljajoči LCD-projekciji o delu in življenju krožka in kluba ter s pripetimi emblemi kluba najprej pozdravili vse prisotne, nato pa so predstavili sebe in spregovorili o svoji vlogi v krožku in klubu. Skupaj so zapeli dve krajši ljudski pesmi, prevedeni v esperanto, in sicer *Marko saltas* (Marko skače) in *Ĝojigas min vivo kampara* (Lepo je res na deželi).

Scenarij nastopa je delo Antona Miheliča. Prisotnim je bilo danega na razpolago tudi precej živo pisanega promocijskega gradiva o že omenjenima krožku in klubu. Nastop je bil pri občinstvu v dvorani zgodovinsko pomembnega Kulturnega doma Črnomelj lepo sprejet, o čemer so pričali večkratni aplavzi.

Ekipa posavskih esperantistov med nastopom (z leve: Reneja Mihelič, Ivana Vatovec, Anton Mihelič in Rudi Mlinar)

Zanimivo je dodati, da je omenjena ekipa nastopila tudi v posebnem kvizu »Germanizmi v Beli krajini« in tudi zmagala z doseženimi 19 točkami od 20 možnih.

V znak priznanja za uspešno delo je dr. Nevenka Bogataj, »gonilna sila« za tovrstno izobraževanje odraslih na ACS, mentorju krožka in predsedniku kluba, Antonu Miheliču ter ostalim mentorjem podelila

2 izvoda knjige *Znamenja trajnosti*, katere avtorji so s področja trajnostnega razvoja z različnih koncev Slovenije in je bila izdana v okviru posebnega projekta, ki ga financirata Evropska unija iz Evropskega socialnega sklada in Ministrstvo RS za izobraževanje, znanost in šport.

Za zmago v kvizu je ekipa prejela knjižico *Vezenje v Beli krajini skozi čas*, avtoric posebnega študijskega krožka na ZIK Črnomelj.

Mentor je prejel nagrado za uspešno delo krožka iz rok Nevenke Bogataj

Člani esperantske ekipe se iskreno zahvaljujejo organizatorjem za vzorno zagotovitev pogojev za nastop, gostoljubnost, lepo pripravljene spremljajoče dogodke (razstava in degustacija izdelkov krožkov), pogostitev in prejete nagrade. A.M. Foto: R.M.

Predavanje J. Mirkoviča o Braziliji

V knjižnici Brežice je imel predsednik Železničarskega esperantskega društva Maribor Jovan Mirkovič dne 5. septembra video-predavanje z naslovom *Brazilija skozi moja očala / Brazilo tra miaj okulvitroj*.

Predavanje v Knjižnici Brežice

Dogodek je spadal v kontekst krepitve esperantskega gibanja v Posavju. Zbrane je najprej pozdravila direktorica Knjižnice Brežice mag. Tea Bemkoč in poudarila

pomen takega sodelovanja. V slovenščini in esperantu sta predavatelja predstavila Reneja in Anton Mihelič, ki sta kasneje tudi seznanila prisotne z dejavnostjo KEP in s pripravami na nov študijski krožek učenja esperanta v organizaciji Ljudske univerze Krško. Gostja KEP je bila ob tej priložnosti tudi Fani Rižnar iz Izole.

Jovanu Mirkoviču se je za predavanje zahvalila direktorica knjižnice Tea Bemkoč

Nov krožek za učenje esperanta v Brežicah

KEP je pripravil vabilo in letak za brezplačen študijski krožek Ljudske univerze Krško z naslovom *Esperanto – veliko okno v svet*. Piše takole:

»V študijskem krožku, ki ga financira Ministrstvo za izobraževanje, znanost in šport, se bomo skupaj učili osnovnega komuniciranja v esperantu, jeziku, ki bi naj postal univerzalno sredstvo sporazumevanja z ljudmi po celem svetu.

Na krožku bomo pisali, klepetali, prevajali in tudi zapeli v esperantu. Pri tem bomo uporabljali tako klasična, kakor tudi sodobna elektronska učna gradiva. Naučili se bomo komunicirati z esperantisti po vsem svetu in uporabljati učne pripomočke za samostojno učenje jezika. Povabili bomo tudi nekatere vidne esperantiste in se z njimi pogovarjali v esperantu. Pripravili bomo mini esperantsko razstavo in izdelali zgibanko o delu krožka za širšo javnost. Pisali bomo članke za javno objavo.

Krožek bo obsegal predvidoma 30 pedagoških ur (15 srečanj po 90 minut), srečevali pa bi se predvidoma enkrat tedensko. Sicer pa bi se o urniku, načinu dela in vsebini dogovorili na prvem srečanju.«

Prijavite se lahko na Ljudski univerzi Krško, telefon: 488 11 60, pri gospe Moniki Novšak ali na elektronski naslov: monika.novsak@lukrsko.si ali neposredno pri mentorju študijskega krožka mag. Antonu Miheliču, na e-poštni naslov: antonmhl@gmail.com.

Krožek bo organiziran v Brežicah, Krškem ali Sevnici oz. v kraju, kjer bo prijavljenih vsaj 10 interesentov in sicer v jesenskem ali zimsko-pomladanskem času.

Iz dejavnosti ŽED

El la agado de FES

Občni zbor ŽED dne 22. junija 2013

Železničarsko esperantsko društvo je imelo svoj redni letni zbor v idiličnem hribovitem okolju Dolgovaških goric nad Lendavo. Razen predsednika Jovana Mirkoviča so se ga udeležili Ana in Janez Zdravcec iz Ljubljane in Karlo Kovač iz Maribora.

Predsednik je v svojem poročilu o aktivnostih društva v obdobju od občnega zbora 23. 6. 2012 navedel najbolj vidne:

- Organizacija predavanja *Brazilo – koninda lando* Gilberta Menegassa iz Sao Carlosa, Brazilija v prostorih ZKD Lendava v juniju 2012.
- Ekipa društva se je udeležila tekmovanja »Bogračfest« v Lendavi, 25. avgusta 2012.
- Ekipa društva se je udeležila tekmovanja »Dodoli-jada« v Puconcih, 7. oktobra 2012.
- Mirkovič je januarja 2013 na potovanju po Braziliji obiskal prijatelje esperantiste in v njihovih klubih predaval o Sloveniji. Pripravil je tudi predavanje o Braziliji za naša društva po Sloveniji.
- Prepis v program Word in nujno posodobitev učbenika *Mednarodni jezik Esperanto za železničarje* G. Srediča je v obdobju febr.-april 2013 naredil K. Kovač.

Tako smo se predstavili na bogračijadi lani

Jovan Mirkovič je podal načrt dela društva za naslednje letno obdobje – glavne točke:

- Udeležba ekipe ŽED na prireditvi Bogračfest '13 Lendava.
- Modernizirana izdaja učbenika *Mednarodni jezik Esperanto za železničarje* G. Srediča. Možni recenzenti knjige: Vinko Ošlak, Marija Zlatnar, Simona Klemenčič, Janko Štruc. Soglasje avtorjevih potomcev za ponovno izdajo je pridobljeno.

- Izpopolnitev spletne strani društva fes.si z zgodovino - k sodelovanju bo povabljena Mira Lipičar.

Janez Zadavec je predlagal sodelovanje društva pri pripravi enotnega informacijskega letaka (zloženke) o esperantu, kar je bilo sprejeto. K.K.

Mednarodna ekipa ŽED na Bogračfestu 2013 v Lendavi

Ekipa Železničarskega esperantskega društva je v soboto 24. avgusta sodelovala na tej dobro zastopani (letos 105 ekip) in obiskani prireditvi že drugič, tokrat v mednarodni sestavi (Slovenija, Španija, Italija). Na lanski prireditvi je ekipa prestala »ognjeni krst« - spomnimo se, da je bila tista avgustovska sobota izjemno vroča. Kljub temu so skuhali okusen bograč, ki so ga jedci pojedli in pohvalili. No, glede samega bograča se je letos zgodba ponovila, vreme pa je tudi bilo muhasto, saj je več kot pol dneva deževalo.

Kako skuhati naj-bograč: Elda in Ana sta bili glavni izvajalki navodil šefa Jovana

Tako lani kot letos so se številni obiskovalci ustavili ob tekmovališču naše ekipe, kjer so se lahko pogovorili o gibanju za esperanto in prejeli informativne liste:

- »Sporočilo društva ob prireditvi Bogračfest '13 Lendava« v slovenščini in na drugi strani v esperantu in
- ZES: »Osnovni podatki o Esperantu, april 2004«.

Še o ekipah: Uradno šteje ekipa 3 člane, letos so bili to vodja Jovan Mirkovič in pomočnici Španka Ana Ferrer - Zadavec iz Ljubljane in Italijanka Elda Doerfler iz Trsta. Neuradni asistenti - poskuševalci ekipe Janez iz Ljubljane, Elene iz Trsta, Karlo iz Maribora in drugi smo vneto priskočili na pomoč, kjer je bilo potrebno. Lani so ekipo sestavljali vodja Jovan in vneti članici ŽED Zlatka in Ida (85 let).

V Nedeljskem Dnevniku z datumom 28. 8. 2013 je na 8. strani objavljena daljša reportaža o letošnjem festivalu bograča, ki s sliko naše ekipe in navajanjem esperantskih besed za posamezne pojme v zvezi s pripravo bograča dokazuje, da je bila naša ekipa med najbolj opaženimi na prireditvi. K.K.

Mednarodna ekipa ŽED ob spraznjenemu kotlu bograča

Komentar

Komento

Članek Z. Tišljara o Titu in komentarji

Najprej dejstva: Če na svetovnem spletu skočite na stran <http://sezonoj.ru/2013/08/tito/>, boste prišli na članek Zlatka Tišljara z naslovom *Nia trezoro: Josip Broz Tito*, ki je izšel v avgustovsko-septembrski številki revije *La Ondo de Esperanto*. Članek je posvečen odnosu Tita do esperanta in njegovi vlogi v esperantskem gibanju v bivši Jugoslaviji. Za člankom pa so objavljeni komentarji bralcev članka v esperantu. Do 22. septembra se je nabralo 53 komentarjev, pri čemer se nekateri bralci pojavijo večkrat. Med temi prednjačita po pogostosti in ognjevitosti oglašanja A. Künzli iz Švice in N. Dube. Med ostalimi udeleženci razprave se pojavijo še nam znana imena Martin Stuppig, Davor Klobučar, Zlatko Tišljar in Vinko Ošlak.

Nato mišljenje: Avtor članka Z. Tišljar gotovo ni načrtoval in želel take jedke razprave, kot jo je vzpodbudil. Morda pa bi to moral pričakovati glede na skrajno sporno osebnost, ki jo je hotel prikazati kot

esperantista. Danes se verjetno sprašuje, ali včasih prav pritlehna razprava o osebnosti Tita in njegovi moralni primernosti za esperantista koristi esperantskemu gibanju in avtorjevem dobremu imenu ali pa ugledu tistih razpravljajočih, ki ne spoštujejo pravice drugih do lastnega mnenja. Tu se močno strinjam z mnenjem Vinka Ošlaka. Brez posebne pravičniške drže lahko ugotovimo, da raven razprave med esperantisti ni bistveno višja kot je pri podobnih razpravah neesperantistov na isto temo, ki jih lahko spremljamo v naši javnosti. Pri obojih gre pogosto za slabo poznavanje zgodovinskih dejstev in za opredeljevanje na osnovi predsodkov, kar je značilno za presoje, ki so odvisne od čustev in interesov. Naša nedavna zgodovina se temu pač še ne more izogniti.

Priporočilo: Vzemite si nekaj časa in si preberite članek in komentarje ter si ustvarite lastno sliko. Razmislite o vsebini članka in zlasti o načinu komentiranja ne bo škodil. *O.K.*

Iz zgodovine gibanja

El la movada historio

Iz arhiva ZES predstavljamo naslednji sestavek v počastitev 100. obletnice rojstva pokojnega prijatelja, somišljenika in pomembnega funkcionarja esperantskega gibanja v Sloveniji Toneta Logarja. Avtor besedila je nedvomno Tone Logar, prebrano pa je bilo verjetno decembra 1981 ob proslavi 60. obletnice organiziranega

delovanja esperantistov v Ljubljani. Besedilo ni lekturirano, popravljene so le napake, ki jih je na tipkopisu označil že avtor, ter nekaj nedvomnih strojepisnih napak. *O.K.*

Tone Logar

Historiaj eventoj de la Esperanta movado en Ljubljana dum 60 jaroj

En mallongaj trajtoj mi deziras antaŭ vi etendi okaziĝintajn de la Esperanta movado en Ljubljana dum la pasintaj 60 jaroj.

Se mi volus pli detale argumenti la historion de la movado en Ljubljana, mi devus prezenti multajn etajn faktojn, sed tion mi ne deziras. Nur supraj mi trapasos pasintajn sesdek jarojn, por ke vi ricevu imagon pri la movado en nia urbo.

Kial mi parolas pri la Esperanta movado kaj ne pri la Esperanta societo? – Ĉar tiam, antaŭ 60 jaroj, precize okazis la 3-an de decembro 1921, en Ljubljana fondiĝis ne societo, sed klubo: Esperanta Klubo Ljubljana. La fondkunvenon partoprenis 30 personoj.

Jam tri tagojn poste estis malfermita publika kurso. Kia estis entuziasmo de novaj membroj, oni povas konstati, ke geanoj pagadis libervolan membrotizon laŭ la alteco de siaj salajroj.

En la jaro 1922 okazis en Zagreb la unua tutlanda Esperanto-kongreso. Jam tiam salutis kongresanojn en la nomo de Klubo el Ljubljana ĝia prezidanto Danilo Herkov.

Dum sekvaj jaroj firmiĝis organizo de la Klubo. Oni zorgis pri perfektigado de la lingvoscio. Fondiĝis ankaŭ turisma sekcio, kiu organizis ekskursojn ĉefe en niaj montoj. Amuza sekcio aranĝis dancvesperojn kaj amuzajn vesperojn.

Intereso por Esperanto komencis kreski ankaŭ en aliaj lokoj de Slovenio. Helpe de la Klubo en Ljubljana fondiĝis kluboj en Logatec en 1924, en la sama jaro en Celje, kie partoprenis fondkunvenon ĉirkaŭ 100 personoj. Komence de 1925 ekkreskis nova klubo en Jesenice, meze de la sama jaro en Vrhnika sub la gvido de la tiama urbestro Langof.

En aprilo 1926 venis al Ljubljana kiel oficiala reprezentanto de la Ligo de Nacioj D-ro Edmond Privat, prezidanto de UEA. Li prelegis en la univerzitato, kie li prezentis la rolon de Esperanto en tiu mondorganizo.

Pluraj membroj de la Klubo partoprenis la Jugoslan Esperanto-Kongreson en Maribor, kiu okazis en majo 1926.

Okaze de la kvinjara datreveno, kunligita kun la Zamenhofa festotago estis aranĝita la 11-an de decembro 1926 solena aranĝo en la granda salono de "Narodni dom". Solenan paroladon faris Prof. Rudolf Rakuša. La solenaĵon partoprenis urbaj kaj aliaj reprezentantoj de slovena kultura vivo, certe ankaŭ esperantistoj el Ljubljana kaj aliaj lokoj de Slovenio, entute pli ol 500 personoj. En la kadro de la aranĝo estis organizita la unua konferenco de slovenaj Esperanto-kluboj, kiun ĉeestis ankaŭ reprezentantoj de Sudslava Esperanto-Ligo, kiu havis sidejon en Zagreb.

Al tiu periodo sekvis novaj Esperanto-kluboj en Selce apud Škofja Loka en 1927, en Ruše apud Maribor, en Novo mesto kaj en 1928 en Brežice.

Komence de la jaro 1927 la provincestro malpermesis al la Klubo havi en la stampilo kaj sur korespondaĵoj kvinpintan verdan stelon, ĉar, onidire, la kvinpinta stelo estas oficiala stelo de Italio. La klubaj funkciuloj pruvis helpe de la oficiala deklaro de la itala konsulo en Ljubljana, ke tio ne povas bari al esperantistoj uzi sian internacian signon kaj ke la itala stelo aspektas alie ol Esperanta. La provincestro ekminacis per disigo de la klubo kaj postulis ŝanĝon de la kluba regularo. Ĉe la eksterordinara jarkunveno oni ŝanĝis la regularon, en kiun estis metita frazo, ke la kvinpinta verda stelo estas la internacia insigno de esperantistoj.

En septembro 1928 aperis la unua Esperanto-slovena kaj Sloven-Esperanta vortaro. En oktobro 1928 aperis ankaŭ la tria eldono de plibonigita lernolibro de D-ro Maruzzi, en la traduko de Ferdo Dobravec el Maribor.

Postan jaron aperis helpe de Internacia Centra komitato en Ĝenevo ŝlosilo, internacia vortareto, kies formato kaj enhavo estas normigitaj. Ĝi estis presita en 4.000 ekzempleroj.

En la periodo inter la 5-a kaj 10-jara ekzisto okazis gravaj ŝanĝoj en la kluba estraro. La prezidanto kaj la sekretario restis la samaj, vicprezidanto estis Jernej Jelenič, en la komitaton eniris Mica Petrič, kiu ankoraŭ hodiaŭ aktive laboras en nia Societo.

Alproksimiĝis la dekjara jubileo de la Klubo. Slovenaj ĵurnaloj fariĝis favoraj al Esperanto kaj la tiam "Slovenski narod" enkondukis semajnan rubrikon sub la titolo "Esperanto".

Nova radio-stacio Ljubljana baldaŭ post sia ekesto en 1929 disaŭdigis proprainiciate la unuajn sciigojn por ekstera mondo en Esperanto. La tekstojn tradukis kaj lingvekorektis Klubaj funkciuloj. De novembro 1929 ĝis aprilo 1930 la radio-stacio disaŭdigis Esperantan kurson po duonhoro semajne. Sekvis regulaj duonhoraj Esperanto-prelegoj pri turismaj temoj, literaturo, sporto kaj ekonomio.

Post la 5-jara datreveno de la Klubo okazis ĉefe nur internaj aranĝoj, pro tio oni decidis prepari solenan feston por la dekjara ekzisto de la Klubo. La solenaĵo okazis la 6-an de decembro en la granda salono de tiam "Delavska zbornica" – Laborista ĉambro. Vespere okazis kultura aranĝo. Prezentita estis originala komedieto de Prof. Franjo Modrijan: "Nur esperantiston ne!" La aŭtoro ankaŭ reĝisoris ĝin.

Fine da aŭgusto 1931 eldonis fremdultrafika sekcio de la komunumo de Ljubljana laŭ la instigo de klubaj funkciuloj belan esperantlingvan prospekton pri la urbo en 2.000 ekzempleroj.

En septembro 1933 sekvis la dua, tute nove redaktita prospekto kaj en marto 1934 Fremdultrafika asocio

eldonis plurpaĝan prospekton pri Slovenio en 3.000 ekzempleroj.

En septembro 1932 estis ofice translokigita la Kluba prezidanto Danilo Herkov al Zagreb. La Klubo perdis en sia plej vigla evoluo la gvidanton. Samtempe la Klubo devis serĉi novan kunvenejon. La nova prezidanto fariĝis la ĝistiam sekretario Jože Kozlevčar.

En la Klubo aperis miskomprenoj, kiujn kaŭzis postulo de kelkaj membroj pri la ŝanĝo de instrumentado. Tiuj miskomprenoj kreskis tiom, ke estis el la Klubo eksigitaj du membroj, kiuj altiris kun si grupon de gekursanoj. Tiuj, fine de la kurso la 9-an de novembro 1933 fondis novan organizon sub la nomo "Esperantista rondo". La unua ĝia prezidanto estis Inĝ. Lavrenčič. En la jaro 1934 la nova organizo publikigis unuajn noticojn en la gazetaro pri sia laboro.

Sed jam en 1935 ambaŭ organizoj, la Klubo kaj la Rondo subskribis interkonsenton pri kunaj entreprenoj de ĉiuj gravaj aranĝoj.

Post iom da tempo la Rondo alinomiĝis je "Laborista Esperanto-societo", sed sub tiu nomo la societo ne laboris longe. El novaj kursoj venis novaj membroj, burĝtendencaj, ili baldaŭ superregis la malplimulton de la fondintoj de LES. Ekestis malpaciĝo kaj el tio rezultis la eksigo de 10 membroj. "Laborista Esperanto-Societo" denove ŝanĝis la nomon je "Esperanta societo Verda Stelo". – La eksigitaj anoj aliĝis al la Esperanta klubo.

Esperanta societo Verda Stelo laboris ĝis la okupacio en la jaro 1941.

Post longa serĉado Esperanta Klubo Ljubljana trovis novan ejon en Cankarjevo nabrežje numero 7, kiu fariĝis legejo, oficejo, kunvenejo kaj lernejo.

La 19-an de decembro 1936, festante la 15-jaran datrevenon, okazis interna solenaĵo, kunligita kun la Zamenhofa tago.

Rilate la gazetojn mi menciis, ke en 1937 komencis aperadi monata revuo "Niaj vizaĝoj", enhave turisma.

La societo Verda Stelo eldonis en la jaroj 1936-38 kelkajn numerojn de societa organo: *Fragmento el nia mezo*.

En la jaro 1938 komencis Esperanta klubo aperigadi presitan monatan gazeton – dulingve: *Slovena esperantisto*, kiun financis la tiam prezidanto Željko Mizerit.

La 30-an de marto 1938 alvokis agento de polico la klubajn prezidanton kaj sekretarion en la klubejon kaj prezentis al ili dekreton de banuso (t.e. provincestro), per kiu estis disigita Esperanto Klubo Ljubljana. La polico postulis de la reprezentantoj la kaslibron kaj membroliston, sigelis la ŝrankojn kaj enirejon de la

klubejo. En la dekreto oni menciis, ke la societo transpaŝis la limojn de en la statuto fiksita laborkampo pro la konduto de kelkaj komitatanoj kaj membroj de la Klubo okaze de la Esperanto kongreso en Zagreb en septembro 1937.

Geanoj de la disigita klubo ne ripozis. “Slovena esperantisto” daŭre informadis kaj la kontaktoj kun la gvidantoj de la “Verda Stelo” fariĝis pli oftaj.

Vilmos Bleier, fondinto kaj propranto de la eldonejo *Literatura mondo* el Budapeŝto faris kontrakton kun Željko Mizerit, estinta prezidanto de la klubo kaj kun Jože Kozlevčar, vicprezidanto de Jugoslava Esperanto-Ligo, ke parto de la eldonejo translokiĝu al Ljubljana, kiu sub la firmao *Jugoslava Esperanto-Libro-Centro* funkciis kiel libro-deponejo kaj eldonejo en Ljubljana.

Jugoslava Esperanta Libro-Centro eldonis sloven-Esperantan ŝlosilon en 5.000 ekzempleroj. Ĝi estis presita en Hongkongo.

Geanoj de la disigita Klubo provis refondi la societon. La unua provo estis sub la nomo Esperanta klubo Progreso, sed la registaro rifuzis la regularon. La duan fojon oni prezentis la proponon pri Esperanta societo Esperantista familio. Ankaŭ ĝi estis malakceptita.

La trian fojon oni prezentis regularon, adaptitan al la jam ekzistantaj organizoj kaj kun la nomo Esperanta societo Ljubljana. Krome, inter la proponintoj estis ankaŭ homoj, ŝatataj de la registaro. Finfine la regularo estis aprobita kaj la 17-an de oktobro estis kunvokita la fondkunveno de la Esperanta societo Ljubljana. Ĉe la fondkunveno de la nova societo estis akcentita la fakto, ke la novfondita societo estas nur daŭrigo de la disigita klubo.

En Eŭropo jam furiozis la milito. Malrapide rekolektiĝadis malnova anaro. Sian laboron oni ĉefe dediĉis al la plibonigo de la lingvoscio.

Venis nigraj tagoj de sklaveco. Slovena lando estis okupita kaj disigita en tri partojn.

Ljubljana, la ĉefurbo de la tiel nomata “Provinco de Ljubljana”, estis okupata de italaj faŝistaj taĉmentoj. Esperanto kiel tia en tiu ĉi provinco ne estis persekutita, persekutitaj estis pluraj esperantistoj kiel slovenaj patriotoj kaj batalantoj por la libereco dela popolo.

Tuj post la reveno el partizanoj, el koncentrejoj kaj el ekzilo la antaŭmilitaj gvidantoj komencis pensi pri renovigo de esperantista vivo en la ĉefurbo de Slovenio. Fundamento jam ekzistis en la Esperanta societo Ljubljana, necesis nur ekmovigi la anaron kaj ricevi aprobon por laboro de aŭtoritatoj.

Oni kunvokis la unuan kunvenon de esperantistoj la 11-an de oktobro 1945, kie ĉiuj esperantistoj de iamaj Esperantaj organizaĵoj en Ljubljana definitive unuiĝis.

La societa estraro kunvokis la anaron de la disigita Klubo, de la societo Verda Stelo kaj de la Laborista Esperanto-grupo al la komuna ĵaŭda kunveno la 15-an de novembro 1945.

La unua regula postmilita jarkunveno okazis la 4-an de aprilo 1946.

Nova estraro komencis vigle labori, ankaŭ en diversaj sekcioj. De tempo al tempo eldonis la Societo gazeton “La Verda Vaganto” en unu solo ekzemplaro. Ĝi estis interna publikaĵo, kiu pikis kaj tuŝis ĉiujn, la gvidantojn de la societo aŭ de la Ligo. Neniun ĝi pardonis. Entute estis eldonitaj sep numeroj.

En la kadro de la 15-a Jugoslava Esperanto-Kongreso en Ljubljana en 1951 festis Esperanta societo sian 30-jaran datrevenon. La societaj geanoj prezentis kantojn, recitaĵojn k.t.p. Kunlaboris en la programo ankaŭ membroj de la Esperanta societo Bude Borjan el Zagreb kaj infanoj de Bjelovar.

La societo ĉiam batalis por akiri financajn rimedojn. Por forigi zorgojn kaj obstaklojn pro manko de mono, venis kelkaj societaj gvidantoj al ideo aranĝi publikan tombolon. Aparta komisiono de kvar membroj prenis sur sin la tutan riskon de eventuala malsukceso.

Forta radia, afiŝa kaj gazetara propagando allogis sur la Kastelmonton, kie okazis tombolo la 10-an de majo 1953 amason da homoj. Ili estis ĉirkaŭ 10.000.

La tombolo sukcesis kaj tio donis al la organizanto impulson aranĝi en venontaj jaroj denove tombolojn. La mono alfluis. Ĉe ĉiu tombolo okazis ankaŭ bona propagando por Esperanto. Miloj da homoj (en la jaro 1956 ĉirkaŭ 18 mil) aŭdis pri nia lingvo kaj movado.

Profiton de la tomboloj la societo eluzis por aĉeti de libroj, por nova inventaro, projekcia kaj filmaparatoj, magnetofono, subvenciataj estis kursoj kaj fine en la jaro 1965 la Societo sukcesis aĉeti en centro de la urbo ĉambron, kiu fariĝis Esperanta hejmo, propraĵo de la Societo kaj je dispono al ĉiuj esperantistoj.

Mi devas mencii ankaŭ la organizon de la vojaĝoj al Esperantaj kongresoj en diversaj landoj. Granda karavano, kiun partoprenis 150 vojaĝantoj en tri aŭtobusoj vojaĝis al la kongreso en Madrido. Tio estis grava okazintaĵo, ĉar vojaĝi al Hispanio en tiu tempo el nia lando estis tre malfacile. Nia grupo estis la unua, kiu tiam transiris la hispanan limon.

Aliaj vojaĝoj estis direktitaj al Roterdamo, Hago, Helsinko, Sofio kaj ankoraŭ al aliaj lokoj, kie okazis Esperantaj aranĝoj.

En la lastaj dek tri jaroj la Societanoj vigle kunlaboris en Trilandaj Esperanto-Konferencoj, kiuj okazas ĉiun jaron en alia trilanda regiono de Aŭstrio, Italio kaj Jugoslavio. Pluraj niaj membroj aliĝas al tiuj konferen-

coj, kiuj donas eblecon por pli bona kaj pli intima kontakto inter esperantistoj de tri diversaj landoj, de tri diversaj eŭropaj gentogrupoj: ĝermana, romana kaj slava.

El la unua kvinjara periodo vivas, respektive estas membroj de la Societo ankoraŭ hodiaŭ Marija Petrič kaj Milči Jereb.

Lastatempe la morto estas kruela kaj forprenas el niaj vicoj membrojn unu post alia. Mi menciis nur kelkajn en la lastaj jaroj forpasintaj: Jernej Jelenič, Željko Mizerit, Otmar Avsec, Jože Kozlevčar, Jože Lukek, Valentin Perne kaj antaŭ nelonge Ivan Cortese, kiu akcidentiĝis en trafikakcidento.

Mi finu, menciante, ke multajn faktojn mi ne povis menciigi pro limigita tempo, mi donis nur supran trarigardon el kiu tamen oni povas vidi la aktivecon de esperantistoj en Ljubljana dum la lastaj sesdek jaroj.

Obvestila in
vabila

Informoj kaj invitoj

Vespero pri esperanto kaj ekspozicio

Societo por la loka historio kaj kulturo, Ilirska Bistrica, Biblioteko Maksa Samsa, Ilirska Bistrica kaj Slovenia Esperanto-ligo, Ljubljana aranĝis vesperon pri esperanto jaŭdon, la 19-an de septembro 2013 je la 19-a horo en Biblioteko Maksa Samsa en Ilirska Bistrica, Trg Maršala Tita. Ĉeestis ĉirkaŭ 50 esperantistoj kaj aŭskultantoj el tuta Slovenujo kaj el Rijeka kaj Trieste.

La vespero estis dediĉita al iama samurbano Tone Logar (1913-1994), al unu el gravaj slovenaj kaj jugoslavaj esperantistoj, kiu naskiĝis en Vrbovo ĉe Ilirska Bistrica, al liaj laboro kaj vivo, kiun li dediĉis al Esperanto, okaze de la 100-a datreveno de lia naskiĝo.

Ni rememoris ankaŭ la Esperanto-societon Ilirska Bistrica, kiu estis fondita antaŭ 55 jaroj la 9-an de februaro 1958 kaj babilis pri la societo kun iamaj societanoj.

En interparolado kunlaboris:

- s-ro Vili Gombač el Societo por la loka historio kaj kulturo
- mag. Janez Jug kaj s-ro Janez Zadavec el Slovenia Esperanto-ligo
- s-rino Erna Volk, la iama societanino de Esperanto-societo Ilirska Bistrica.

En la kultura programo prezentiĝis Luka Žgur per la diatona akordiono kaj Tomaž Longyka per fragmentoj de poemoj de Prešeren en la traduko de Tone Logar.

La aranĝon plivigligis la ekspozicio pri Esperanto, pri la agado de Esperanto-societo Ilirska Bistrica kaj pri esperantisto Tone Logar kun dokumenta materialo el lia postlasaĵo. La ekspozicio estos malfermita ĝis la 4-a de oktobro 2013.

Parolantoj J. Jug, V. Gombač, E. Volk kaj J. Zadavec

Ĉlanarine ZES in ETD

Ĉlanarina ZES je ostala nespremenjena, na zadnji skupščini je bila le opredeljena dodatna postavka članarine za predstavnike kolektivnih članov. Letna članarina za individualne ĉlane je 12 € za zaposlene, 6 € za ŝtudente, upokojence in brezposelne ter 0 € za mlade do 18. leta. Ĉlanarino ter prostovoljne prispevke lahko plaĉate na sreĉanjih in sestankih ali na poslovni raĉun ZES pri NLB ŝt. SI56-0201-5001-2704-490 z obrazcem UPN. Kot kodo namena vpiŝete »otr« in namen plaĉila: »priimek, ĉlanarina in ustrezno leto oz. obdobje«. Pri referenci vpiŝete kodo 99, ostalo pa pustite prazno.

Letna ĉlanarina ETD Ljubljana znaŝa 6 € za zaposlene, 3 € pa za brezposelne, upokojence in ŝtudente. Za mlajŝe od 18 let je ĉlanstvo brezplaĉno. Ĉlanarino ter prostovoljne prispevke lahko plaĉate na sreĉanjih in sestankih ali na poslovni raĉun ETD pri Delavski hranilnici d.d. Ljubljana ŝt. SI56-6100-0000-1703-764. Glejte ŝe navodilo za izpolnitev obrazca v zgornjem odstavku. O.K.

INFORMACIJE / INFORMOJ izdaja / eldonas Zdruŝenje za esperanto Slovenije / Slovenia Esperanto-Ligo, Ŝtefanova 9, SI-1001 Ljubljana, Slovenija / Slovenio. <http://www.esperanto.si>. Matična ŝt. / kodnumero 5058384. ID za DDV / n-ro por AVI: 93737777. Poslovni raĉun / bankkonto: IBAN SI56 0201 5001 2704 490 pri / ĉe Nova Ljubljanska banka d.d.. (Swift-kodo: LJBASIX). Uredil / redaktis mag. Ostoj Kristan.